

ti est ; alibi tantum naviculis in urbem patet iter. Aderat ibi cum ingenti classe capti Iquon filius : numerosæ præterea militum copiae illam defendebant , inter quas & Macaenses fugitivi non pauci , qui ob opima stipendia Iunglieo militabant. Vnde non mirum si integro fere anno obsidionem tulit : fame enim domari non poterat ; quia mari facile omnia ac libere advehebantur ; Tartaris interim classe carentibus , & navigationis ignavis. Quibus addendum insuper , Tartaros plurimos in ea obsidione occisos , & ter impressionem facientes , fortiter rejectos fuisse. Attamen xxiv Novembris MDCI. postquam magnis tormentis moenia Tartari dejecissent , eam coeperunt ; prodente etiam , ut fertur , Præfecto quodam Sinico ; cui eandem Tartari Præfecturam , quam habebat , reliquere ; unde prodicionis suspicio. Altera vero die urbem spoliare coeperunt ; & ad quintam usque Decembris deprædatio tenuit , in qua infantes , mulieres , ac obvii omnes necabantur crudelissime ; unaque audiebatur vox , *Occide, Occide hos rebelles barbaros.* Artificibus tantum aliquibus vita permessa est , ad conservandas artes , & iis quos ad spolia portanda milites Tartari robustiores videbant. Sexta demum die Decembris Regulus diploma publicavit , quo sæviri ultra vetuit , postquam supra centum millia hominum occisa sunt , præter eos , qui obsidionis tempore vario mortis genere præcepti fuerant. Post hæc , circumvicinæ civitates omnes Legatos suos miserunt , per quos Tartaris se ultro dedebant , misericordiam implorantes , quam magnis missis muneribus obtinuerunt. Deinde Regulus in Chaoking copias duxit , ubi Iungliei erat Regia ; ex qua cum tota Familia impar viribus Rex aufugit , & urbem Tartaris cedere est coactus. Quonam autem Rex iste cum suis devenerit , hætenus ignotum est mihi , (Quangsi Provinciam ingressum non dubito.) Hoc enim tempore ex Provincia Fokien Sinica navi vectus , Philippinas petiit , in Europam ab iis missus , à quorum nutu discedere mihi nefas.

In Metropolitana Quangcheu templum magnificum habebamus , ubi Pater Alvarus Semedo Christianam rem procurabat , qui etiam à Tartaris captus ligatusque fuit , sæpe mortem minitantibus , nisi argentum , quod bonus Pater non habebat , proferret : demum postquam multa passus esset , ob venerandam canitiem , & libertatem & vi-

tam mirabiliter obtinuit , à Regulo agnitus ac dimissus : quinimo ab eodem Breviarium Romanum , Sacra Biblia , ac bonam argenti summam eleëmofynæ nomine accepit , & domum insuper , ex qua templum construeret. Quod mirum videri non debet ; namque hic Regulus & Patres in reliqua Sina noverat , & Religionem Christianam perspectam habebat , quando sub Sun Ignatio militabat , sub quo ad Tartaros confugerat. Nec solus hic Tartarus rebus nostris favet ; ceteri fere omnes Europæos Patres amant , æstimant ac venerantur. Et non pauci ex illis jam Fidem admiserunt nostram ; majoresque multo fructus speramus , si à fociis adjuti , ipsam ingrediamur Tartariam , ut meditamur ; ubi nostros Deo Optimo Maximo egregiam operam navaturos confidimus. Et fortasse benignus Deus Sinam Tartaris aperuit , ut Religioni Christianæ in ultimam Tartariam pandat iter , hætenus ignotam nobis ac inaccessam.

Eodem tempore quo hæc agebantur , contra Coreanos etiam motum est bellum. Erant illi ab aliquot annis Tartaris tributarii , ea conditione , ut vestes ac capillos non mutarent : sed Tartari , tot victoriis inflati , jam cogeant ut Tartarico more incederent : quare totum illud Regnum à Tartaris defecit. Sed quid deinceps actum , nondum ad me perlatum est.

Ceterum inter tantas Tartarorum victorias , initio anni MDCI. mors Amavangi lucuosa incidit. Vir fuit , cui Tartari occupatum Imperium debent , prudentia , justitia , bellica arte & comitate insignis ; ob quas virtutes non modo Tartaris , sed ipsis Sinis amori simul ac terrori fuit. Hujus mors Regiam turbavit : alter enim Rex Tartarus , hujus frater , nomine Quintus , Xunchii junioris Imperatoris tutelam per vim arripere volebat , Tartaris ac Sinis invitis , qui Xunchium jam annorum sexdecim , posse ac debere regimen suscipere contendebant. Quintus autem Rex contra , Xunchii ætatem tantis rebus adhuc imparem prætendebat , ac sibi debitam tutelam. Quare Præfecti omnes , eo tempore in Regia versantes , palatium ingressi , Præfecturæ insignia deposuerunt ; negantes illa ab alio , quam à Xunchio se recepturos. Hac visa constantia , Quintus ipse Rex , ne magis exacerbaret animos , & majores turbas excitaret , tandem quievit.

Ceterum , Amavangi mortem , Tartarorum res turbaturam , ac ad magna discrimina per-

Tartari
Templum
offerunt
Patribus.

Tartari
Fidem
ample-
ctuntur.

Corea à
Tartaris
defecit.

Amavangus
moritur.

Quang-
cheu tan-
dem capi-
tur , ac
vastatur.

Iunglieus
fugit.